

نویسنده : انس رایس «Anis Raiss» .
منبع و تاریخ نشر : کریدل «2026-09-30» .
برگردان : پوهندوی دوکتور سید حسام «مل» .

**قرارداد پهپادی پاکستان با شرکتی تحت حمایت
ترامپ ، از وجود ارتباطی با اسرائیل پرده
برمی دارد.**

Pakistan's drone deal with a Trump-backed firm exposes an Israeli connection

یک شرکت پهپادسازی آمریکایی با روابط نظامی و خیریه‌ای با اسرائیل، سفارش
دفاعی محدودی از پاکستان دریافت کرده است بشرایط اعلام نشده این سفارش،
راولپندی را با سوالات خاص خود مواجه کرده است.

***A US drone company with Israeli military and charity ties has won a
limited Pakistani defense order. Its undisclosed terms leave
Rawalpindi with its own questions.***

در ۱۶ سپتامبر، یک شرکت آمریکایی سازنده پهپاد که کمتر از یک سال از تأسیس آن می‌گذشت، وارد مقر فرماندهی ارتش پاکستان در راولپندی شد و با فیلد مارشال عاصم منیر دیدار کرد. روز بعد، این شرکت خبر از امضای تفاهم‌نامه‌ای با ارتش و دریافت یک سفارش خرید محدود از وزارت دفاع داد. دو هفته پس از آن، نه وزارتخانه و نه ارتش، هیچ‌کدام به‌طور علنی درباره شرایط خرید، سامانه‌های مورد نظر یا قیمت آن توضیحی نداده‌اند.

نام این شرکت «پاوروس» (Powerus) است. در صورت ادغام این شرکت با یک اپراتور زمین‌های گلف در فلوریدا، پسران دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، از آن سهمی به دست خواهند آورد. بنیان‌گذاران این شرکت شامل یک افسر سابق اطلاعات نظامی اسرائیل و دو چهره از یک خیریه هستند که پیش‌تر پهپادهایی را برای نیروهای اسرائیلی تأمین کرده است. یکی از مشاوران این شرکت خواستار تصرف جزیره خارگ ایران توسط نیروهای آمریکایی شده بود. اکنون «پاوروس» موفق به دریافت سفارش از وزارت دفاع پاکستان و امضای تفاهم‌نامه با ارتش این کشور شده است؛ آن هم در شرایطی که گذرنامه‌های پاکستانی همچنان برای سفر به اسرائیل فاقد اعتبار هستند. موضع‌گیری پاکستان در قبال اسرائیل همواره قاطعانه بوده است. وزیر امور خارجه این کشور نیز در ماه مه بر همین موضع در برابر واشنگتن تأکید کرد. با این حال، اسناد مربوط به قرارداد «پاوروس» از وجود زنجیره تأمین پرده برمی‌دارد که افراد و منافع مرتبط با اسرائیل را به حوزه نفوذ نیروهای مسلح پاکستان وارد می‌کند؛ هرچند هیچ مدرکی دال بر وجود قطعات اسرائیلی در پهپادهای عرضه‌شده وجود ندارد.

آنچه در راولپندی امضا شد

پاکستان کشوری با بیش از ۲۵۰ میلیون نفر جمعیت و دارای سلاح‌های هسته‌ای است که با ایران و هند مرز مشترک دارد و ارتشی دارد که تقریباً نیمی از عمر این کشور مستقیماً بر آن حکومت کرده و در سال‌های دیگر نیز نفوذ عظیمی داشته است.

دولت منتخب در اسلام‌آباد مسئولیت بودجه و سخنرانی‌ها را بر عهده دارد. ارتش، از مقر خود در راولپندی، قدرت تعیین‌کننده‌ای بر سیاست‌های امنیتی اعمال می‌کند. نشریه «د کریدل» (The Cradle) در ماه مه این وضعیت را نظامی سیاسی توصیف کرد که «زیر بار جاه طلبی‌های ارتش خم شده است»؛ وضعیتی که در آن عمران خان، محبوب‌ترین سیاستمدار کشور، در زندان به سر می‌برد و ارتش انتخابات را به سمت جناح مورد نظر خود هدایت می‌کند. روزنامه «فایننشال تایمز» (FT) از منیر با عنوان «رهبر بالفعل» پاکستان یاد می‌کند. درجه نظامی منیر در تاریخ پاکستان تنها یک سابقه مشابه داشته است. ایوب خان در سال ۱۹۵۸ قدرت را به دست گرفت و سال بعد خود را به مقام فیلد مارشال رساند. منیر در ماه مه ۲۰۲۵، پس از جنگ چهار روزه با هند، دومین فیلد مارشال کشور شد. ترامپ از آن زمان او را «فیلد مارشال محبوب» خود نامیده است.

اصلاحیه قانون اساسی نوامبر ۲۰۲۵، منیر را به عنوان رئیس نیروهای دفاعی منصوب کرد، نیروی دریایی و هوایی را تحت فرماندهی او قرار داد و دوره او را تا ۲۰۳۰ تمدید کرد. به گفته الجزیره، این اصلاحیه همچنین به او اجازه می‌دهد «رتبه، امتیازات و لباس نظامی را برای تمام عمر حفظ کند» و از پیگرد قانونی مادام‌العمر مصون باشد.

چاتهام هاوس خاطر نشان می‌کند که برکناری او نیاز به دو سوم رأی پارلمان دارد؛ برکناری نخست وزیر اکثریت ساده‌ای می‌خواهد. فایننشال تایمز او را «قدرتمندترین رهبر نظامی پاکستان در دهه‌های اخیر» می‌نامد.

منیر در ۱۶ سپتامبر پاوروس را دریافت کرد. این سازنده پهپاد در فلوریدا به رویترز گفت که «یک تفاهم نامه بسیار مهم» امضا کرده و «یک سفارش اولیه برای سیستم‌های قدرت» دریافت کرده است، به گفته برت ولیکوویچ، یکی از بنیانگذاران، که از ذکر سیستم‌ها یا قیمت خودداری کرد.

این شرکت این خرید را به طور محدودتری به عنوان یک «سفارش خرید محدود» برای سیستم‌های هوایی بدون سرنشین و پشتیبانی مرتبط توصیف کرد. این تفاهم نامه جداگانه، چارچوبی برای همکاری‌های احتمالی آینده است که خود پاوروس آن را «توافق قطعی» نمی‌نامد و می‌گوید هیچ تعهدی برای خرید محصولات اضافی ایجاد نمی‌کند.

تعهد قطعی از توافق در GHQ کوچک تر است. پاوروس تفاهم نامه‌ای را با منیر و ارتش امضا کرد که می‌تواند منجر به «سرمایه‌گذاری مشترک برای بومی سازی تولید» در پاکستان شود. خود این تفاهم نامه هیچ تعهد خرید بیشتری ایجاد نمی‌کند.

با این حال، این سفارش محدود از سوی وزارت دفاع صادر شد. «بلال خان» از شرکت تحلیل دفاعی «Quwa» به الجزیره گفت که این توافق «به طور کلی با شیوه معمول عملکرد مسئولان تدارکات نیروهای سه‌گانه نظامی همخوانی ندارد».

بخش رسانه‌ای ارتش پاکستان (ISPR) این نشست را گفتگویی پیرامون «تدارکات، تولید و ظرفیت‌سازی بلندمدت» توصیف کرد، بدون آنکه اشاره‌ای به تفاهم نامه یا آن سفارش خاص داشته باشد. این شرکت نه قیمت و نه نوع سامانه‌هایی را که پاکستان برای خرید آن‌ها توافق کرده، فاش نکرده است.

ارتش، وزارت امور خارجه و وزارت اطلاعات پاکستان به پرسش‌های الجزیره پاسخی ندادند. یک سپهد بازنشسته پاکستانی به این رسانه گفت شرکتی که «کمتر از یک سال از تأسیس آن می‌گذرد، هنوز در بورس پذیرفته نشده و سابقه تحویل کالا ندارد، معمولاً نمی‌تواند از فیلترهای نظارتی» برای یک شراکت دفاعی راهبردی عبور کند. به

گفته او، این تفاهم‌نامه ممکن است بیشتر «نوعی پیام‌رسانی سیاسی باشد تا تصمیمی برای خرید تجهیزات».

«امتیاز گل»، مدیر اجرایی «مرکز تحقیقات و مطالعات امنیتی» در اسلام‌آباد، به نشریه «The Cradle» می‌گوید که اگرچه نیروهای پاکستان ممکن است خواهان رهگیرهای آمریکایی باشند، اما هم‌اکنون سامانه‌های مشابهی از چین و ترکیه در اختیار دارند و دو مانع بر سر راه این خرید وجود دارد:

«نخست، مسئله تأمین بودجه در شرایط کمبود نقدینگی؛ و دوم اینکه تشکیلات حاکم بر پاکستان معمولاً به شرکت‌های آمریکایی که عمدتاً هماهنگ با دولت واشنگتن عمل می‌کنند، اعتماد ندارد».

او می‌افزاید که حتی صرف‌نظر از این موارد، بعید است غرب با فروش تجهیزات به کشوری که «برای تأمین تجهیزات دفاعی به‌شدت به چین وابسته است» موافقت کند.

«به نظر می‌رسد تفاهم‌نامه با شرکت "Powerus" ماهیتی نما دین دارد؛ ابزاری برای حفظ و تداوم ارتباط میان پاکستان و کانون‌های قدرت در ایالات متحده» مسیر زمین گلف به وال‌استریت شرکت «Powerus» که نام حقوقی آن «Autonomous Power Corporation» است، در اکتبر ۲۰۲۵ در ایالت دلاور تأسیس شد. این شرکت سابقه طولانی و مستقلی در تولید ندارد و سهام آن به‌طور جداگانه در بورس عرضه نشده است. مسیر ورود این شرکت به وال‌استریت از طریق «Aureus Greenway Holdings» می‌گذرد؛ شرکتی که در نزدک (Nasdaq) ثبت شده و فعالیت اصلی‌اش اداره دوزمین گلف در حومه اورلاندو است.

شرکت «Aureus» در ماه مه و در آستانه این ادغام، نماد معاملاتی خود را به «PUSA» تغییر داد، اما آخرین اسناد ارائه شده همچنان وضعیت این معامله را «در انتظار نهایی شدن» توصیف می‌کنند. سرمایه‌گذارانی که امروز PUSA را خریداری می‌کنند، سهامی در اپراتور زمین گلف دارند و در صورت نهایی شدن ادغام، ادعایی در مورد تجارت پهباده‌ها دارند.

اندرو فاکس، بنیانگذار و مدیر اجرایی، نزدیک به سه دهه را صرف اداره یک شرکت مدیریت تأسیسات در نیویورک کرد و طبق گزارش وال‌استریت ژورنال (WSJ)، هیچ سابقه‌ای در زمینه پهباده‌ها نداشت. در پاسخ به این سوال که چرا یک شرکت گلف باید به یک پیمانکار دفاعی تبدیل شود، او پاسخ داد که بازار پهباده‌ها «مطمئناً سریع‌تر از مثلاً زمین‌های گلف رشد خواهد کرد». فاکس در آگوست ۲۰۲۳ از سمت مدیر اجرایی Charge Enterprises استعفا داد و این شرکت سال بعد در دلاور اعلام ورشکستگی کرد. حدود سه سال پس از آن استعفا، شرکت جدید او قراردادی با نیروی هوایی ایالات متحده با سقف تا ۹۰ میلیون دلار به دست آورد.

پول پشت این ادغام از دو طریق جریان دارد. رویترز گزارش داد که اریک ترامپ و دونالد ترامپ جونیور هر کدام تقریباً شش درصد از Dominari Holdings، بانک سرمایه‌گذاری درگیر در این معامله، را در اختیار دارند. انتظار می‌رود این برادران از طریق یک ابزار سرمایه‌گذاری به نام American Ventures، سهام غیر مستقیمی در شرکت ترکیبی داشته باشند. طبق اسناد، سهم سودمند مورد انتظار این خودرو ۹/۹ درصد است.

سناتور ها الیزابت وارن و ریچارد بلومنتال در نامه‌ای به پیت هگست، وزیر دفاع، درباره احتمال وجود تضاد منافع در سرمایه‌گذاری‌های دفاعی ترامپ جونیور پرس‌وجو کرده‌اند. سخنگوی ترامپ جونیور اعلام کرد که او صرفاً یک سرمایه‌گذار غیر فعال است و هیچ نقشی در قرارداد پاکستان یا عملیات شرکت «پاورس» (Powerus) ندارد. کاخ سفید نیز اظهار داشت: «هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد».

نظر سنجی

پاکستان در قرارداد خود با شرکت «پاورس» (Powerus) «باید چه موردی را بیش از همه مورد موشکافی قرار دهد؟»

*ارتباطات این شرکت با شبکه تأمین تجهیزات نظامی اسرائیل

*توافق جداگانه آن با هند در زمینه پهپاد

*قیمت و مشخصات فنی که فاش نشده است

*منافع مالی خانواده ترامپ

۳ رأی؛ ۵ روز و ۱۳ ساعت باقی‌مانده

مؤسسه خیریه و زنجیره تأمین پهپاد

تیم بنیانگذار، ارتباط دیگری را نیز مطرح میکند. پاوروس، زیو ماروم را به عنوان یکی از بنیانگذاران و مدیر ارشد پیش معرفی می‌کند. ماروم در وبسایت خود می‌نویسد که او «کار خود را در سپاه اطلاعات نیروهای دفاعی اسرائیل آغاز کرده است» و سپس کایزن آئرواسپیس، شرکت پهپادهای سنگین که پاوروس در ژانویه آن را خریداری کرد، تأسیس کرده است.

جاستین گانس، معاون رئیس ادغام‌ها، پیش از این برای Elbit Systems of America، شاخه آمریکایی یک تولیدکننده سلاح اسرائیلی، کار می‌کرد.

سپس نوبت به خیریه می‌رسد. مایکل سیننسکی، یکی از بنیانگذاران، رئیس و امی بو، مدیر اجرایی بنیانگذار، خزانه‌دار بنیاد دوستان جهانی است که دوستان اسرائیل را به عنوان یکی از مأموریت‌های خود اداره می‌کند. اظهارنامه مالیاتی سال ۲۰۲۴ این بنیاد که در نوامبر ۲۰۲۵ به اداره مالیات ارائه شد، درآمد ۳۹/۹ میلیون دلار و هزینه‌های ۳۵/۸ میلیون دلار را گزارش می‌کند.

سه برنامه تقریباً ۳۳/۴ میلیون دلار هزینه داشته‌اند، از جمله ۲۱/۸ میلیون دلار برای یک برنامه فناوری که به عنوان خرید «پهپادهای تجاری، دوربین‌های تجاری، ژنراتورها، چراغ قوه‌ها، تلفن‌ها و غیره» توصیف شده است. این اظهارنامه ثابت نمی‌کند که تمام این هزینه‌ها به اسرائیل اختصاص داده شده است: این بنیاد همچنین یک مأموریت در اوکراین را انجام می‌دهد.

برچسب‌های فرم مالیاتی کلی هستند. مطالب عمومی دوستان اسرائیل در مورد همکاری آن با نیروهای اسرائیلی دقیق‌تر است. این سازمان حمایت از مدافعان اسرائیل را شرح می‌دهد و می‌گوید که پهپادها، سیستم‌های نظارتی، تجهیزات حفاظتی و تجهیزات پزشکی را تأمین کرده است.

گزارش‌های مستقل همچنین همکاری آن با یک آکادمی پهپاد نظامی اسرائیل برای سیستم‌های شناسایی غیر جنگی را مستند کرده‌اند. این اظهارنامه، رابطه تجاری بین سینسکی و بوو و یک شرکت انتفاعی به نام وی‌شیلد را که به این بنیاد کالا فروخته است، افشا می‌کند.

برادران ترامپ سرمایه‌گذاری پهپادی دیگری با ارتباط اسرائیلی دارند. در ماه فوریه، یک ترکیب ۱/۵ میلیارد دلاری اعلام شد که شامل XTEND، سازنده پهپاد اسرائیلی که ارتش اسرائیل را تأمین می‌کند، و شرکت‌های مرتبط با این برادران بود.

هنوز هیچ مدرکی مبنی بر وجود سخت‌افزار اسرائیلی در سفارش پاکستان وجود ندارد. هیچ اظهارنامه، برگه مشخصات یا گزارشی که برای این تحقیق بررسی شده است، قطعات، نرم‌افزارها یا طرح‌های اسرائیلی در سیستم‌هایی را که پاوروس قصد فروش آنها به اسلام‌آباد را دارد، شناسایی نمی‌کند.

گاردین از فناوری توسعه‌یافته اوکراین استفاده می‌کند، در حالی که پاوروس تولیدات آمریکایی را برای مشتریان داخلی خود تبلیغ می‌کند. ارتباط اسرائیل که در اینجا مستند شده است، از طریق مدیران، یک موسسه خیریه و سایر سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران انجام می‌شود و باید بر این اساس قضاوت شود.

یک مشاور جنگی در میز مذاکره

موضع یکی از مشاوران پاوروس در طول جنگ با ایران نیز شاکی بوده است. در 24 مارس، ژنرال بازنشسته کیت کلوگ به فاکس نیوز رفت و از نیروهای زمینی آمریکا خواست تا جزیره خارک را تصرف کنند. کلوگ در وبسایت پاوروس به عنوان مشاور استراتژیک ذکر شده است.

ولیچوویچ، که هیئت اعزامی به راولپندی را رهبری می‌کرد، از همکاران فاکس نیوز است و در برنامه زنده استدلال کرد که استراتژی "مرگ با هزار ضربه" ایران در حال شکست است.

بلومبرگ در ماه آوریل گزارش داد، در حالی که دولت‌های خلیج فارس در طول جنگ به دنبال دفاع ضد پهبادی بودند، پاوروس رهگیرهای خود را به ابوظبی منتقل کرد. ولیکوویچ به آسوشیتدپرس گفت که این شرکت در حال حاضر «نمایش‌های زیادی در سراسر خاورمیانه» اجرا می‌کند و افزود: «دوست من، ما در جنگ هستیم».

در ماه جولای، پس از آنکه تفاهم‌نامه ژوئن اسلام‌آباد به طور خلاصه آتش‌بس را تمدید کرد، پاوروس از تأسیس تأسیساتی در امارات متحده عربی با ظرفیت اعلام شده برای ساخت ۳۰۰۰ رهگیر کم‌هزینه در ماه خبر داد.

در همین حال، پاکستان میانجی‌گری آتش‌بس آوریل و تفاهم‌نامه ژوئن اسلام‌آباد بین واشنگتن و تهران را بر عهده داشت. خصومت‌ها از سر گرفته شد و اسلام‌آباد را مجبور به دفاع از چارچوب دیپلماتیکی کرد که صلح‌پایداری را به ارمغان نیاورده بود. تأمین‌کننده پیشنهادی ارتش خود، تقاضای خلیج فارس برای سیستم‌هایی را که برای رهگیری پهبادهای ایرانی در همان درگیری طراحی شده‌اند، جلب می‌کرد.

خط قرمز پاکستان و گشایش ایالات متحده

موضع پاکستان در مورد اسرائیل رسماً بدون ابهام است. گذرنامه آن «برای همه کشورهای جهان به جز اسرائیل معتبر است» مشخص شده است. وقتی ترامپ در ماه مه، کشورهای مسلمان را به پیوستن به توافق‌نامه ابراهیم به عنوان بخشی از توافق‌نامه پیشنهادی ایران تحت فشار قرار داد، خواجه آصف، وزیر دفاع، این ایده را در تلویزیون رد کرد.

اسحاق دار، وزیر امور خارجه، بعداً به خبرنگاران گفت که موضع پاکستان تغییر نکرده است: به رسمیت شناختن فلسطین مستلزم تشکیل یک کشور فلسطینی در مرزهای ۱۹۴۷ با پایتختی قدس است.

با این حال، شانزده هفته بعد، یک شرکت پهبادی آمریکایی که یکی از بنیانگذاران آن یک کهنه سرباز اسرائیلی بود، با منیر در ستاد مرکزی ارتش پاکستان دیدار کرد. واینت در ماه مارس گزارش داده بود که واشنگتن پاکستان را به عنوان کاندیدای احتمالی آینده برای گسترش توافق‌نامه ابراهیم در نظر می‌گیرد.

فایننشال تایمز روابط اخیر ایالات متحده و پاکستان را «ریشه در درجه اول در خوش‌رفتاری بین ترامپ و منیر» توصیف کرد. روزنامه کریدل در ماه مه او را «ژنرال

چشم‌آبی» ترامپ نامید و خاطرنشان کرد که ناظران «برای شناسایی نیروی پشت این هم‌افزایی رو به رشد تلاش کرده‌اند.»

خان از کوا دیدگاهی کمتر قطعی در مورد خط قرمز پاکستان ارائه می‌دهد: «تا زمانی که کشوری در وسط باشد، پاکستان از نزدیکی به اسرائیل تردیدی ندارد.» به گفته گل، هدف گسترده‌تر «ادامه همکاری با استیو ویتکوف و جارد کوشنر از طریق پاوروس است.» کوشنر، که در سال ۲۰۲۰ میانجی توافق آبراهام بود، در ماه آوریل در دیپلماتی ایالات متحده و ایران در اسلام‌آباد شرکت کرد.

بنابراین، پاوروس جایی است که چندین خط سیاسی و تجاری به هم می‌رسند. انتظار می‌رود سرمایه خانواده ترامپ در شرکت ادغام‌شده باشد. رهبری آن شامل یک عضو سابق اطلاعات نظامی اسرائیل و یک مدیر اجرایی با تجربه در البیت است.

دو بنیانگذار نیز در یک موسسه خیریه که نیروهای اسرائیلی را تأمین می‌کند، نقش دارند. پاکستان، که از به رسمیت شناختن اسرائیل خودداری می‌کند، سفارش محدودی به این شرکت آمریکایی داده است.

مشخصات از دست رفته

پاوروس همچنین این معامله را به عنوان فرصتی برای تنوع بخشیدن به زنجیره‌های تأمین پاکستان ارائه کرده است. طبق آمار SIPRI که توسط فایننشال تایمز ذکر شده است، چین ۸۰ درصد از واردات اسلحه پاکستان را در سال‌های (۲۰۲۱ تا ۲۰۲۵) به خود اختصاص داده است.

ولیچوویچ به این روزنامه گفت که پکن «هر آنچه مردم اینجا می‌خواهند را به طور کامل فراهم کرده است» و واشنگتن شاهد «نوعی بیداری» است.

پاکستان در حال حاضر قابلیت‌های قابل توجهی در زمینه پهپاد و ضد پهپاد دارد. خان، که سال‌هاست تدارکات پاکستان را پیگیری می‌کند، به الجزیره گفت که پاکستان «از نظر فنی در حال حاضر هر یک از پهپادهای نشان داده شده توسط پاوروس را ساخته یا قادر به ساخت آن است.»

نیروی هوایی در ماه سپتامبر سیستم‌های چینی و ترکی را به نمایش گذاشت و شرکت دولتی صنایع سنگین تاکسیلا در ماه ژوئیه از رهگیر P-905 خود رونمایی کرد. گل می‌گوید: «سیستم بومی ضد پهپاد ما نیز در حال توسعه است.»

با این حال، یک ژنرال بازنشسته پاکستانی در مصاحبه با الجزیره استدلال کرد که جذابیت این امر ممکن است در الکترونیک، ادغام و تولید در مقیاس بزرگ باشد، نه فقط در طراحی بدنه هواپیما. خان همچنین اظهار داشت که یک همکاری می‌تواند سرمایه

ایالات متحده را به شرکت‌های نوپای پهپاد پاکستانی بیاورد. اینها دلایل قابل قبولی برای جذب یک تأمین‌کننده جدید هستند، حتی اگر ارتش هنوز دلایل خود را توضیح نداده باشد.

منشأ پهپاد ساخت پاکستان در آینده را نیز نمی‌توان از روی آگهی فروش خواند. بیانیه ثبت شرکت پاوروس، مشارکتی را برای تجاری‌سازی فناوری که در ابتدا در اوکراین توسعه یافته و متعلق به شرکت G1 Exploration است، توصیف می‌کند.

شرکت پاوروس در آگهی خود، گاردین، را مطابق با محدودیت‌های تدارکات دفاعی ایالات متحده در مورد برخی از قطعات چینی برای مشتریان آمریکایی معرفی کرده است. خان انتظار دارد که یک خط تولید ارزان پاکستانی به زیرمجموعات بالادستی چینی وابسته باشد.

مدارک صادراتی، سوال بی‌پاسخ دیگری را اضافه می‌کند. بسته به سیستم و طبقه‌بندی آن، یک پهپاد نظامی ایالات متحده ممکن است نیاز به مجوز تحت قوانین وزارت امور خارجه یا وزارت بازرگانی داشته باشد. خود پاوروس می‌گوید که این تفاهم نامه منوط به "رعایت مقررات ایالات متحده و تأییدیه‌های دولتی" است.

دستورالعمل سیاست واردات پاکستان، کالاهایی با منشأ اسرائیلی یا وارداتی از اسرائیل را ممنوع می‌کند. این قانون مربوط به منشأ و جابجایی کالاها است، نه خدمات قبلی یا وابستگی‌های خیریه افسران یک شرکت آمریکایی.

معاملات این شرکت با هند، سوال جداگانه‌ای را برای پاکستان ایجاد می‌کند. پاوروس در ژانویه شرکت Tandem Defense LLC را خریداری کرد. بیانیه ثبت آن، این خرید را به عنوان یک معامله نقدی ۵۰۰ دلاری شامل یک تجارت بدون فعالیت در آن زمان توصیف می‌کند.

در ماه ژوئن، یک شرکت پاوروس، فناوری رهگیر گاردین-۱ خود را برای تولید و فروش در هند به شرکت دفاعی پاراس هند واگذار کرد. یک پرونده بورس هند، مجوز انحصاری ارضی را تأیید می‌کند؛ شرایط تجاری آن باید از سفارش پاکستان که هنوز فاش نشده است، متمایز شود.

پاکستان و هند در ماه مه ۲۰۲۵ درگیری مختصری با پهپاد داشتند و تحلیلگران پاکستانی خاطر نشان کرده‌اند که هر دو رقیب قبلاً از یک تأمین‌کننده خرید کرده‌اند. با این وجود، یک مارشال هوایی بازنشسته پاکستانی به الجزیره هشدار داد که یک منبع مشترک می‌تواند خطرات امنیتی-عملیاتی ایجاد کند، به ویژه اگر یکی از مشتریان ظرفیت مالی بیشتری داشته باشد.

اسلام آباد فاش نکرده است که چه چیزی خریداری کرده است یا چه ضمانت‌هایی، در صورت وجود، از شرکتی که قبلاً فناوری پهباد را به هند واگذار کرده است دریافت کرده است.

----- با تقدیم احترامات «2026-10-02»

نویسنده این مقاله انس رایس

.....